

ELS ESTUDIANTS XINESOS LLUITEN
PER LA DEMOCRÀCIA

La batalla de Tian An Men

V. Partal

Malgrat les reiterades prohibicions, impreses als diaris i difoses per altaveus, centenars de milers de manifestants acudiren dijous passat a Tian An Men. La plaça major de Pequín va ser l'escenari, doncs, de la concentració més important dels últims anys —per cert, el mateix dia que se censurava, també a Pequín, un recital de

Els estudiants xinesos mantenen una forta lluita amb el govern del seu país per ampliar les reformes.

Montserrat Caballé, perquè en el repertori hi havia una cançó que parlava de Mao.

Des de la mort de Hu Yaoban, ja fa més de quinze dies, els estudiants xinesos havien començat un dur estira-i-arrotonsa amb el govern. Yaoban representà la línia del partit més decididament oberturista, més democratitzadora. Per això el seu nom va ser pres com a bandera per un moviment hereu del de 1986, que intenta fer marxar el gran *imperi central* per una senda paral·lela a la que ja trepitja l'URSS de Gorbtxov. El govern, de primer, no en féu cas, després començà a preocupar-se i finalment ha fet tard. La seua prohibició de l'acte de dijous no serví perquè els pequinesos no acudiren a Tian

An Men. En tot cas serví perquè les protestes augmentaren.

Els fets que han vingut després —i els que vindran— donen la mesura exacta del drama que pren els líders xinesos: la seua reforma ja no se la creu un país que demana més.

La imminent visita de Gorbtxov ben segur que serà aprofitada per a relançar les protestes. L'home de Moscou no pretén exportar la *perestroika*. Però segur que ja sap quina és la seua traducció, en el dialecte mandarí de Pequín. □

CREIX L'ESCÀNDOL RECRUIT

Riquesa, poder i corrupció al Japó

Antoni Reig

Japó, la segona potència mundial des del punt de vista econòmic, viu una època de transició en la seva cúpula política dirigent. La riquesa econòmica, estretament vinculada amb el poder polític, ha generat una classe política corrompuda i el passat 25 d'abril l'escàndol Recruit portava a la dimissió el primer ministre Noboru Takeshita. Abans ja havien estat públicament implicats en l'escàndol l'ex-primer ministre Yasuhiro Nakasone, diferents ministres i ex-ministres i la pràctica totalitat dels màxims dirigents

del partit governant, el Liberal Democràtic, com també líders d'altres formacions polítiques opositores. En definitiva tota o quasi tota la classe política del Japó apareixia a la llum pública com un exemple de corrupció.

El 26 d'abril l'escàndol Recruit produïa la primera víctima mortal: se suïcidava l'ex-secretari de Takeshita, Ihei Aoki, que havia estat l'encarregat de rebre les substancioses donacions de l'empresa Recruit al partit governamental i als membres del govern. Aquesta empresa havia ofert accions seves a baix preu als dirigents polítics; després d'haver pujat ràpidament en la seva cotització, aquestes accions produïen importants beneficis econòmics als *agraciats*. També havia proporcionat donacions milionàries al Partit Liberal Democràtic i als seus principals dirigents. No és la primera vegada que la corrupció ha fet caure un primer ministre japonès, ja que als anys setanta l'afer Lockheed va provocar la dimissió de Kakuei Tanaka, però sí que és la primera vegada que un escàndol de corrupció polític-econòmic abasta tota la classe política.

Ara el partit governamental està obligat a renovar-se a fons deixant pas a una nova generació de dirigents si vol afrontar amb les mínimes garanties d'èxit les pròximes cites electorals. Cal recordar que el Partit Liberal Democràtic governa el Japó des del final de la Segona Guerra Mundial i la subsegüent ocupació nord-americana i que sempre ha obtingut fins ara majoria en el Parlament. Això ara pot canviar. □

Yasuhiro Nakasone, ex-primer ministre del Japó.